

Una bona lectura

La setmana anterior vaig tenir l'oportunitat de presentar a Barcelona la novel·la guanyadora del premi Néstor Luján 1999. El títol és *La segona mort de Shakespeare*. Anteriorment havia format part del jurat que va concedir aquest premi i haig de dir que és una bona novel·la. Planteja un tema agosarat i ho fa d'una manera amena i amb ritme, tot explicant moltes coses i posant damunt la taula una possibilitat que forma part dels rumors que corren per aquests móns de Déu. L'autor és Jordi Mata, prou conegut per la seva trajectòria literària.

Recordem que fa uns anys va guanyar el Sant Jordi amb *El misteri de Berlín*.

Particularment em va agradar perquè és de fàcil lectura, sense buscar llenguatges complicats ni girs estranys, que pots empassar-te d'una glopada i acabar la lectura amb la sensació que has viscut una petita aventura en una època que gaudeix de força atractius.

També haig de dir que és el contrapunt de la pel·lícula *Shakespeare in Love* i que, des del meu punt de vista, s'atansa molt més a la realitat del que podia haver passat, en un ambient exclusiu d'homes, perquè en aquella època no hi havia actrius i tots els papers de l'obra eren representats per homes. A qui hagi vist la pel·lícula, aquesta novel·la el sorprendrà.

D'altra banda, l'obra manté l'interès del lector perquè afegeix un toc de misteri en un Londres obscur i brut, tal com devia de ser en aquell moment, ofegat per la pesta.

Té moments especialment brillants, com la descripció de la reina Isabel I a través d'una conversa entre ella i lord Cecil i fa descripcions acurades dels personatges, atorgant al conjunt una versemblança prou efectiva, fins al punt que pots tancar els ulls i imaginar-te com era la gent d'aquell temps.

De fet, a través de la seva lectura es descobreix una bona ploma, ja manifestada en anteriors obres, però que ara ens ofereix la maduresa d'un autor que sap jugar amb habilitat amb tots els elements de la narrativa per fer-nos passar una bona estona de lectura i deixar-nos el regust d'haver après alguna cosa i fer-nos pensar.

Tots els membres del jurat vam estar d'acord que era la millor obra que s'havia presentat i que es mereixia el premi amb tots els honors.